

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6268/2550

นายชวน หลีกภัยโจทก์ นายทวีสิน สถิตยรัตน์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 326, ป.อ. มาตรา 328, พ.ร.บ.การพิมพ์ฯ มาตรา 48, พ.ร.บ.จัดแจ้งการพิมพ์ฯ มาตรา 3, ป.อ. มาตรา 2, ป.อ. มาตรา 332, ป.อ. มาตรา 58, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.การพิมพ์ พ.ศ. 2484 มาตรา 48, ป.อ. มาตรา 56, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, พ.ร.บ.จัดแจ้งการพิมพ์ พ.ศ. 2550 มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยในฐานะบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ซึ่งลงข้อความหมิ่นประมาทโจทก์ด้วยการโฆษณาตาม ป.อ. มาตรา 326, 328 พ.ร.บ.การพิมพ์ฯ มาตรา 48 แต่ในขณะที่คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาได้มี พ.ร.บ.จัดแจ้งการพิมพ์ฯ มาตรา 3 ให้ยกเลิก พ.ร.บ.การพิมพ์ฯ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 19 ธันวาคม 2550 เป็นต้นไป และ พ.ร.บ.จัดแจ้งการพิมพ์ฯ ไม่ได้บัญญัติให้บรรณาธิการหนังสือพิมพ์เป็นผู้รับผิดชอบในข้อความที่ลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ที่ตนเป็นบรรณาธิการ ฉะนั้น การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นความผิดอีกต่อไป จำเลยย่อมพ้นจากการเป็นผู้กระทำความผิดตาม ป.อ. มาตรา 2 วรรคสอง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเป็นบรรณาธิการผู้พิมพ์และผู้โฆษณาหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ จำเลยได้ตีพิมพ์เสนอภาพและข้อความหมิ่นประมาทใส่ความโจทก์ ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326, 328, 332, 58, 91 พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 มาตรา 48 และให้จำเลยโฆษณาคำพิพากษาของศาลในหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ และในหนังสือพิมพ์รายวันฉบับอื่นอีก 7 ฉบับ คือ มติชน เดลินิวส์ ไทยรัฐ ข่าวสด เดอะเนชั่น บางกอกโพสต์ และแนวหน้า เป็นเวลา 15 วัน ติดต่อกัน ด้วยตัวอักษรขนาดเท่ากับจำเลยได้เสนอข่าว (ผ.ส. 12) โดยให้จำเลยเป็นผู้ชำระค่าโฆษณา หากจำเลยไม่สามารถลงโฆษณาคำพิพากษาในหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งฉบับใดได้ไม่ ว่าด้วยเหตุใด ก็ให้จำเลยลงโฆษณาในหนังสือพิมพ์รายวันฉบับอื่นตามที่โจทก์เป็นผู้กำหนดโดยจำเลยเป็นผู้ชำระค่าโฆษณา ให้บวกโทษจำคุกที่ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยในคดีหมายเลขคำที่ 3049/2540 ระหว่าง นายชวน โจทก์ นายทวีสิน ที่ 3 จำเลย รวมกับโทษจำคุกในคดีนี้ ศาลชั้นต้นได้สวนมูลฟ้องแล้ว เห็นว่าคดีมีมูล ให้ประทับฟ้อง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326 และมาตรา 328 พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ. 2484 มาตรา 48 วรรคสอง ลงโทษจำคุก 6 เดือน ปรับ 40,000 บาท ไม่ปรากฏว่าจำเลยได้รับโทษจำคุกมาก่อนทั้งจำเลยเป็นผู้ประกอบวิชาชีพหนังสือพิมพ์อันเป็นสื่อมวลชนแขนงหนึ่งมีโอกาสเผยแพร่ข่าวสารอันเป็นประโยชน์ต่อประชาชน เพื่อเปิดโอกาสให้แก่จำเลยบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคมต่อไปจึงให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด 2 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 29, 30 ให้จำเลยโฆษณาคำพิพากษาโดยย่อพอได้ใจความในหนังสือพิมพ์ 3 ฉบับ คือหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ หนังสือพิมพ์มติชน และหนังสือพิมพ์เดลินิวส์เป็นเวลาติดต่อกันฉบับละ 5 วัน และใช้ตัวอักษรขนาดตัวพิมพ์ที่ใช้พิมพ์ข้อความที่พิพาทคดีนี้ โดยให้จำเลยเป็นผู้ชำระค่าโฆษณา หากจำเลยไม่สามารถดำเนินการดังกล่าวให้โจทก์เป็นผู้ดำเนินการโฆษณาคำพิพากษาในหนังสือพิมพ์

ฉบับนั้น หรือฉบับอื่นแทนโดยจำเลยเป็นผู้ชำระค่าโฆษณาทั้งหมด ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลย อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยใน ฐานะบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ซึ่งลงข้อความหมิ่นประมาทโจทก์ด้วยการโฆษณาตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326, 328 พระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2484 มาตรา 48 แต่ ในขณะที่คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลฎีกาได้มีพระราชบัญญัติจัดการพิมพ์ พ.ศ.2550 มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการพิมพ์ พ.ศ.2484 ซึ่งมีผลบังคับใช้แต่วันที่ 19 ธันวาคม 2550 เป็นต้นไป และพระราชบัญญัติจัดการพิมพ์ พ.ศ.2550 ไม่ได้บัญญัติให้ บรรณาธิการหนังสือพิมพ์เป็นผู้รับผิดชอบในข้อความที่ลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ที่ตนเป็น บรรณาธิการ ฉะนั้นการกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นความผิดอีกต่อไป จำเลยย่อมพ้นจากการเป็นผู้ กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 2 วรรคสอง" พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง

องค์คณะ

วีระวัฒน์ ปวรจารย์ · วิวิทย์ หิรัญรุจิพงศ์ · มนตรี ศรีเอี่ยมสะอาด

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/6268/2550>